

1. V naší malé kuchyni tloukly staré hodiny  
dlouhých devadesát let na stěně  
a můj děda řadu let vstával ráno přesně v pět,  
sám je natahoval každodenně.  
Byly koupeny v den, kdy byl děda narozen,  
vždycky rád poslouchal jejich hlas,  
život se dal v let a devadesát let je jen krátký čas.  
R: Kráčely rok za rokem dědečkovým životem,  
jednou ráno zůstal spát, život má svůj pevný řád,  
to snad zná každý z nás.
2. Napřed kluk, za pár let statný muž a potom kmet,  
černý vlas, ctihodné šediny,  
člověk stárne, je to tak, život jede jako vlak,  
ať ho ženou roky nebo vteřiny.  
Přitom rok od roku tikaly mu do kroku  
hodiny, které měl tolik rád,  
život se dal v let, za devadesát let náhle zůstal stát.  
R:
3. Po té noci ledové přišlo jitro zářivé,  
domem zní zase pláč dítěte,  
to náš nový syn způsobem obvyklým  
říká nám, že je rád na světě.  
V naší malé kuchyni visí nové hodiny  
místo těch, které jsou teď ve smetí,  
začaly, tik-tak, vesele počítat nové století.  
R: Budou kráčet rok za rokem celým naším životem  
a svým hlasem budou nás varovat, co umí čas,  
když se rozletí.